

Obrócić burzę w ciszę - wiersz

Kiedy obrócisz burzę w ciszę Panie,
Radosna chwila na ziemi nastanie.
Ustaną wojny, różne życia znoje,
Spełnią się słowa: „Przyjdź Królestwo Twoje”.

Przez wieki ludzie modły zasyłali,
Lecz na Królestwo Twoje nie czekali.
Rządzili przez wieki po swojemu,
Dozwolili rozkrzewiać się złemu.

Ty, Stwórco, na to dozwoliłeś,
Serce ludzkie przez to doświadczyłeś.
Jak daleko człowiek może rządzić,
Aby rozpoznał i mógł to rozsądzić.

Że nie jest zdolny wykorzenić złego,

Musi uznać prawa Stworzyciela swego.
Różnej drogi ludzie próbowali,
I przy końcu się słabi okazali.

Zamiast zło niszczyć, więcej rozkrzewili,
A w końcu by się sami wyniszczyli.
Przez Chrystusa Stwórco wybawisz ich z tego,
I oświecisz umysł człowieka każdego.

Chrystus uspokoił wzburzone morze,
I teraz burzę uciszyć może.
Po burzy przyjdzie Królestwo Twoje,
Usunie trudy i niepokoje.

Żołyńska Katarzyna